

Tato práce hledá odpovědi na otázky týkající se role, kterou hrála Francie při formování československých elit v první polovině 20. století. Studie spočívá na třech základních pilířích. Prvním z nich je studium rámce, ve kterém se vyvíjely československo-francouzské vztahy v oblasti kultury, kulturní a školské politiky. Druhým pilířem je otázka přímého působení Francie na území Československa – a to prostřednictvím pevných struktur, které se vytvořily v souvislosti s konstituováním nového státu a s rozvojem aktivní francouzské kulturní politiky po roce 1918. Na jedné straně Francouzský institut v Praze, jenž nechtěl být ve studovaném období pouze kulturním střediskem, ale jeho ambice se dotýkaly především oblasti vědecké spolupráce (jazyk, filozofie, historie, právo, medicína, ekonomie, chemie, technické obory). Na druhém místě pak Francouzské reálné gymnázium v Praze, na jehož příkladu je možné velmi dobře studovat konkurenční meze spolupráce mezi oběma zeměmi v oblasti středního školství. Tato soukromá instituce (zestátněna 1937), přestože počet jejích studentů narůstal, nikdy nepřestala řešit klíčovou otázku: jedná se o československou školu s vyučovacím jazykem francouzštinou nebo o francouzskou vzdělávací instituci působící na území Československa? Třetím zmiňovaným pilířem je pak otázka formování československých elit ve Francii a to jak prostřednictvím speciálních sekcí vzniklých na lyceích v Dijonu (1920), v Saint Germain en Laye (1923) a v Nîmes (1924), tak pomocí stipendií určených pro vysokoškolské studenty, ale také pro představitele tzv. funkčních elit – vojáky, diplomaty a akademické pracovníky. Práce ukazuje, že otázka školských styků se úzce pojí k problematice českého frankofilství, ale byla i nedílnou součástí zahraniční politiky obou zemí.